

til Art 24, men at der derhos for Godseierenes Vedkommende ikke skal kunne gøres Undtagelse fra denne Regel ved Bevilling. Vilde Godseierne sælge, da er det en ganske anden Ting; da træde de ind under andre Forhold. Vilde de derimod beholde deres Gods, da finder jeg det rigtigt bestemt at fastholde Lovens Begrændsning ligeoverfor dem. — Men naar saaledes ingen Bevilling skal kunne gives, da er det ogsaa nødvendigt, at der gøres visse legale Undtagelser, hvis man ikke vil komme i Strid med den øvrige Lovgivning, og det er derfor i Lovforslagets § 2 fastsat, at Godseierne dog ikke skulle være bundne til disse 20 Tdr. Land boniteret Jord, naar den Jord, der fratages Eiendommen, agtes indtagen til Skovs Opplantning og Fredning, eller naar den frastilte Jord i Genhold til tidligere Bevilling eller efter § 2 i Loven af 19de Februar 1861 agtes indtagen til Raadighed, som over Hovedgaardsjord — hvilket er en ligefrem Retlighed, som tilkommer Godseierne — samt endelig naar det er Gjerdeskov eller Torveskjer, der frastilles Eiendommen, idet det nemlig maa erkjendes, at der paa mange Steder er en Overflødighed af den Slags Tilliggende til Bøndergaardene, som paa Grund af Forholdene ikke kan komme til nogen synderlig Anvendelse, idet Bønderne ikke ere istand til eller berettigede til at benytte det til de Gaarde, som de have i Besiddelse. — Ligesom jeg med Hensyn til Udskyningen eller Omfordelingen har troet det rigtigt at stille Gaardeierne under de samme Betingelser som Andre, saaledes er der ogsaa en anden Bestemmelse i Udskyningss Lovgivningen, som man ikke tidligere har gjort gjældende ligeoverfor Godseierne, hvilken jeg heller ikke finder nogenjomhelst fornuftig Grund til at fritage dem mere end Andre for at tagtage, og det er den Andre paahvilende Forpligtelse til, naar de udlægge Parceller til Bebyggelse, da at have dem bebyggede inden 2 Aar. De Herrer ville let se, at Bestemmelsen herom har fuldt saamegen Betydning ligeoverfor Godseierne, og jeg har derfor i § 3 ligeoverfor dem fastholdt, at de Parceller, der udfilles fra Hovedlodden, enten skulle henlægges til en anden Eiendom af Bønderjord eller, naar de udlægges til Bebyggelse, skulle i Over-

ensstemmelse med Forordningen af 3die December 1819 være forsynede med Beboere og Bygninger inden Forløbet af 2 Aar under den samme Straf, som er fastsat for alle Andre. Jeg nævnte nys som et af de Tilfælde, der skulle berettige Godseieren til at fravige Bestemmelsen om en Gaards Størrelse, det Tilfælde, at han vil benytte den Jord, der fratages Eiendommen, til Skovs Opplantning og Fredning. De Herrer ville nu erindre, at der allerede i det Lovarbejde, som forelaa i forrige Samling, fandtes en Bestemmelse, som gik ud paa, at den Ret, som Godseieren i saa Henseende hidtil har havt, for Fremtiden kun skulde kunne benyttes, naar Jordens Gjennemsnitstørrelse var 5 eller derunder. Sdet jeg maa anse det for at være af Betydning, at der gives de Mænd, der have Evne og Villie til at bruge Jorden overensstemmende med, hvad den væsentlig er stiftet til, Afgang hertil, og idet jeg derhos maa erkjende, at Jord af den angivne Bessaffenhed ubetinget bør anvendes til Skov og ikke til et magert, slet Agerbrug, har jeg i Lovforslagets § 4 fastholdt denne Berettigelse for Godseieren til at kunne indtage Jord. Ved Siden heraf fandtes der i det Lovarbejde, som forelaa i forrige Samling, en anden Bestemmelse, som gik ud paa, at Godseieren, uanset, at Jorden var taxeret til højere Tart end 5, dog skulde paa en Maade kunne tilkjøbe sig Frihed til at tage den ind til Benyttelse til Skov ved at betale 300 Rd. for Toude Hartkorn. I Landssthingets Udvalg blev der imidlertid gjort den Betragtning gjældende, at det var rigtigere slet ikke at indromme en saadan Ret, men derimod at lade Godseierne beholde Frihed indenfor en vis Tid til at arrondere deres Skove saaledes, som de fandt det hensigtsmæssigt og nyttigt. Paa denne Tanke har jeg troet at kunne gaa ind, dog at Fristen ikke sættes fjernere end til 1ste Januar 1874, saaledes at den Godseier, der vil benytte Retten til at indtage Jord af en højere Gjennemsnitstørrelse end 5 til Skovs Opplantning og Fredning, maa lægge sine Planer i saa Henseende og derom meddele Indenrigsministeren Underretning inden den 1ste Januar 1874, for at han overhovedet skal kunne benytte den paagjældende Jord til